

زنان دروازه غار احساس امنیت نمی‌کنند / نوزادان دروازه غار را می‌فروشند؛ ۱۱۰ هزار تومان

زنان آسیب‌دیده، زنان مهاجر، زنان کارتن‌خواب و معتاد، موضوع نشست حلقه مطالعات مسائل اجتماعی زنان بودند، نشستی که از سوی حلقه مطالعات مسائل اجتماعی زنان انجمن جامعه‌شناسی ایران برگزار شد و در آن درباره زنانه‌شدن فقر و فروپاشی ارزش‌های اجتماعی و اخلاقی در جامعه صحبت شد.

به گزارش ایسکانیوز و به نقل از شهروند مدیران موسسه‌های مردم‌نهاد جمعیت‌باور، خانه خورشید و انجمن حمایت از کودکان و نوجوانان توان‌یاب افرادی بودند که در این نشست حضور داشتند. لیلا ارشد، مدیرخانه خورشید، نخستین سخنران بود. او با توجه به تجربه‌های تکان‌دهنده‌اش از محله دروازه غار، توضیحات مفصلی از آنچه در زمینه آسیب‌های اجتماعی وجود دارد، ارائه داد. او به فروش نوزادان و کودکان به قیمت ۱۱۰ هزار تومان اشاره کرد: زنان بومی منطقه دروازه غار به دلیل شرایط زندگی‌شان، احساس امنیت نمی‌کنند. آنها به دلیل این که خانه‌هایشان در منطقه بدی قرار دارد و به فروش نمی‌رسد، آنجا ماندگار شده‌اند. زنان مهاجر دروازه غار موضوع دیگری است که این فعال اجتماعی به آن اشاره کرد: این زنان از استان‌های دیگر به دلیل فروش زمین و اموال‌شان به امید زندگی بهتر به تهران مهاجرت کرده‌اند؛ اما به کارهایی از قبیل دستفروشی و تن‌فروشی کشیده شده‌اند؛ این در حالی است که مهاجران خارجی و زنانی که همسر مهاجران افغان هستند، از هیچ حقوق شهروندی برخوردار نیستند و فرزندان‌شان به دلیل نداشتن برگه هویت امکان تحصیل ندارند. به گفته او، دسته دیگر زنان کارتن‌خواب و معتاد و زنان زباله‌گرد هستند؛ این افراد از گروه‌های مختلف آسیب می‌بینند و برای تأمین معاش خود ناچار به تن‌فروشی و فروش زباله به مردان هستند. ارشد در ادامه صحبت‌هایش به نبود شورای عالی کودک در ایران اشاره کرد: ما نیازمند پیشگیری سطح اول برای عموم نوجوانان و نیازمند مددکار اجتماعی در مدارس هستیم که به مسائل و مشکلات نوجوانان رسیدگی کنند.

پس از او، سارا چرتاییان، مدیرعامل جمعیت باور، صحبت‌هایی کرد. به گفته او، راه‌حل توانمندی زنان، توجه به توانمندی‌های درونی و بیرونی آنهاست: برای توانمندشدن افراد آسیب‌دیده به جز ایجاد شغل باید اتفاقات درونی را هم ایجاد کرد؛ این فرآیند را در جمعیت باور، فرآیند به - بودن می‌نامیم؛ فرآیندی که ما را بیش از هر چیز متوجه خود و اطرافمان می‌کند. چرا که اگر ما می‌خواهیم اثرگذاری بیرونی برای بهبود جامعه داشته باشیم، باید تغییرات را از درون خودمان آغاز کنیم. او به نرخ صعودی افسردگی در میان زنان اشاره کرد: علت بسیاری از افسردگی‌ها در میان زنان تناقض بین واقعیت و آنچه از خود توقع دارند، است. شرایط جامعه باعث شده تا زنان روز به روز از خود دورتر شوند و این آسیب‌پذیری آنها را تشدید می‌کند.

او در ادامه سخنان خود با تأکید بر حمایت‌های بی‌برنامه گفت: ما گاهی با حمایت‌های بی‌برنامه آسیب‌های جدیدی را خلق می‌کنیم؛ مثلاً آسیب بی‌مسئولیتی افراد آسیب‌دیده نسبت به زندگی خود یا به عبارتی بهتر گداپرووری را ایجاد می‌کنیم و این‌گونه نیازمندان به یاری را به خود و یا ان‌جی‌اوها وابسته می‌کنیم. او افزود: جمعیت باور پیرو مطالعات و پژوهش‌های خود تیم مددکاران و روانشناسانی را تحت آموزش خود قرار داده است تا به صورت داوطلبانه و با علمی که دارند با یک متد یکسان به مددجویان یاری برسانند. متدی که در دوره اقتصاد زیست انرژی آن را آموزش می‌بینند.

خسرو منصوریان از فعالان اجتماعی هم در این نشست درباره آسیب‌های روابط جنسی و زنانه‌شدن فقر صحبت کرد. او علت شکل نگرفتن ان‌جی‌اوها در ایران را وجود نگاه امنیتی به آن دانست: نظارت دولت لازم است اما باید دانست ان‌جی‌اوها بسیار موفق‌تر عمل کردند؛ چرا که آنها به مردم که به مثابه دریا هستند، وصل شده‌اند. منصوریان با اشاره به آمار افزایش یافته ایدز به خاطر روابط جنسی پرخطر افزود: بسیاری از این آمارها به خاطر زنانه‌شدن فقر است. درواقع یکی از عوامل ایجاد آسیب‌های اجتماعی فروپاشی ارزش‌های اجتماعی و

اخلاقی است. او تأکید کرد که اگر عدالت بین زن و مرد رعایت شود و ارزش واقعی زن به آن داده شود، بسیاری از اتفاقات و آسیب‌های حوزه زنان رخ نخواهد داد.

۷۰۰۷۰۰